

Den ærede Ordfører har i sit Foredrag selv henvist til, hvorledes det uden stort Besvær vilde være muligt at kunne omgaae den nu gjældende Stempelpapirslovgivning, naar Loven tages saaledes, som den foreligger. En Revision af Stempelpapirslovgivningen kan jo være meget ønskelig, men jeg troer ikke, at denne Betragtning skal tages med her, medmindre man havde et Tilfald om, til hvilken Tid der kunde foretages en saadan Revision, men derom vide vi Intet.

Med Hensyn til nærværende Sag er baade Mindretallet og Fleertallet enige om, at denne Lov, hvis den kommer ud, saaledes som den her foreligger, kan misbruges, og det i et betydeligt Omfang — om Misbrug vilde skee, det er Noget, vi endnu ikke vide, og vi ere der næst enige om, at det Forslag, som Mindretallet har stillet, er i Harmonie med den øvrige Stempelpapirslovgivning, idet Ændringen netop fastholder Omstemplingsprincippet, som gaaer igjennem vor Stempelpapirslovgivning for alle kortvarige Gjældsbreve, og fra dette Omstemplingsprincip har hidtil alene Brevler været undtagne; men denne Undtagelse er det, at Mindretallet mener bør bortfalde, fordi de 8 eller 14 Dages Brevler jo ere bestemte til kun at gaae i den Tid, og fordi der ved Papirets Brug ikke tages Hensyn til Summens Størrelse. Der spørges altsaa nu, om vi skulle vedtage en Lov, der afviger fra den hidtil gjældende og fremdeles bestaaende Stempelpapirslovgivning, alene for at opnaae den Mulighed at fremme noget Bankinstituts Interesse, og det troer jeg ikke vil være fornuddent. Det Bankinstitut, fra hvilket Impulsen til nærværende Lovforslag er udgaaet, har, saavidt jeg veed, for ganske nylig af den høitærede Indenrigsminister faaet meddeelt en Bevilling til de Begunstigelser for Stempelpapir, som han har villet indrømme det. Dersom det skulde være nødvendigt for saadanne Instituter at have en lignende Begunstigelse med Hensyn til korte Brevler, saa kunde jo en Bevilling eller en fritagelse, hvis den ikke allerede er givet Banken — jeg veed det ikke — komme ved en Efterbevilling. Den ærede Ordfører taler rigtignok om Bankinstituterne fra Lig-

hedens Standpunkt, han vil have, at det skal være eens for alle, men det bliver det ikke, selv om denne Lov kommer ud; thi ved Siden af denne Lov ligger der Ministerens Bevilling. Ministeren kan jo give de enkelte Instituter særegen fritagelse med Hensyn til Brug af Stempelpapir, og ligesom han, efter hvad jeg antager, allerede har givet den kjøbenhavnske Privatbank særegne Begunstigelser med Hensyn til det stemplede Papir, saaledes staaer det ham jo frit for, saalænge den Resolution af 12te Juni 1849, hvorved han er bemyndiget til at give saadanne Begunstigelser, gjælder ved Siden af denne Lov ved særlig fritagelse at begunstige en hvilken som helst Banquierindretning. Naar denne Lov altsaa bliver antaget, bliver Bevillingsmyndigheden med Hensyn til Bankinstituter altsaa dog paa ingen Maade affaaret, men der bliver endnu en Mulighed tilbage for at opnaae særegne Begunstigelser, og jeg troer derfor, at det Hensyn, som den ærede Ordfører i Banquier-Industriens Interesse har villet gjøre gjældende, ikke har Noget at betyde, da det, naar Alt kommer til Alt, i Virkeligheden ikke finder sin Fyldestgjørelse, medmindre den ærede Ordfører med det Samme kan fratage Indenrigsministeren den Bevillingsmyndighed, han har med Hensyn til det stemplede Papir. Kan Ordføreren eller Fleertallet dette, saa stiller Sagen sig ganske anderledes, men saalænge Forholdet foreligger saaledes som nu, kan dette Lovforslag ingenlunde stille Bankinstituterne lige i Henseende til Brugen af det stemplede Papir. Det er disse Hensyn, som have gjort, at Mindretallet ikke har kunnet gaae ind paa Lovforslaget, som det foreligger, men det vil dog ikke, som jeg før fremhævede, og som jeg for at forebygge Misforstaaelse, maa gjentage, modsætte sig Loven, naar den kun bliver bragt i Overensstemmelse med den nu gjældende Stempelpapirslovgivning. Kan dette derimod ikke opnaaes, saa er det rigtignok Mindretallets Mening, at Lovforslaget bør forkastes; thi det vilde da komme til at staae som en aldeles umotiveret Undtagelse; derpaa skal jeg imidlertid ikke nu gaae videre ind. Dengang dette Lovforslag var til 1ste Behandling, blev det fremhævet af mig, at det kunde give An-